

stetji še spečega. Pograbila je sekuro, s katero je nerazsodnej razbijal v noči po hiši, in ga je udarila z ostrino po glavi zadaj za ušesom.

Po opravljenem krvavem obračunu je zbežala Drevenšekova k sosedu, kateri je povedala, kaj da je učinila. Komaj pa se je sosedu izpovedala, se je pojavil na pragu hiše Henrik, ves oblit s krvjo. Nekaj časa je omahoval pred hišo, se zgrudil v travo in obležal nezavesten.

Kmetskim kolesarjem!

Vsem kolesarjem, ki se zanimajo za kolesarsko organizacijo, sporočamo, naj se obračajo na domače prosvetne in športne organizacije, kjer naj se ustanove kolesarske skupine, obenem pa naj javijo svoj naslov na osrednjo pisarno »Kmet-skih kolesarjev«, Maribor, Aleksandrova cesta 6.

Opezarjamo, da so vsi drugi naslovi za organizacijo kmet-skih kolesarjev napačni in da naj se obračajo vsi naši ljudje v teh zadevah samo na ta naslov!

*

Prosvetni tabor v Konjicah za ves konjiški okraj se bo vršil 8. avgusta. Fantovski tabor konjiškega okrožja je bil odgojen radi žalostne smrti visokošolca Rudolfa Dolinarja.

Bralno društvo pri Sv. Križu pri Ljutomeru priredi v nedeljo 1. avgusta tridejansko ljudsko igro »Na dan sodbe«. Sodelujejo tamburaši in pevci.

• • •

Posavski prosvetni tabor v Rajhenburgu.

Novo življenje gre po naši lepi Sloveniji. Nedeljo za nedeljo se zbirajo številne množice našega ljudstva na prosvetnih prireditvah, ki mogoče odmevajo širom naše domovine. Ničesar ni moglo ukloniti našega ljudstva, ki je izšlo iz naših prosvetnih organizacij, ne nasilje, ne lepe in vabljuje besede nasprotnikov v pretekli dobi. Ostalo je zvesto Bogu, narodu in državi. In to

Po obračunu

Gasilci iz Rač so hudo ranjenega Henrika prepeljali v mariborsko bolnišnico, kjer dvomijo, da bi še okreval.

Drevenšekovo so prijeli orožniki v trenutku, ko se je hotela obesiti. Priznala je odkrito, da ni mogla več vztrajati pod isto streho z nasilnim slaboumnežem, ki jo je pretepal, ji kradel ter zapravil denar in bi bilo itak vse šlo na boben, da ni ona posegla v nerazsodnosti po obupni samoobrambi.

hoče sedaj javno pokazati in manifestirati. Zato se zbira po prestani preizkušnji na svojih velikih ljudskih taborih v znamenju velikih časov po besedah pokojnega nadškofa Jegliča, kot se je že večkrat v svoji zgodovini.

Posavje pri tem novem življenju noče zaostati. V nedeljo 8. avgusta se bo zbralo na Posavskem prosvetnem taboru v prijaznem Rajhenburgu. Komu v Sloveniji ni znan Rajhenburg s svojo krasno baziliko, ki je postal zadnja leta mnogim Slovincem priljubljena božja pot. Zato prav iskreno vabimo vse prijatelje katoliške prosvete, da se v obilnem številu udeležijo našega tabora, ne le iz videmske dekanije, ampak tudi iz sosednjih. Predvsem Posavčani to in onstran Save prihitite polnoštevilno na naš tabor, da bomo v mogočnem zboru manifestirali za katoliška in slovenska načela. Prihitite po možnosti v narodnih nošah, na okrašenih vozovih in kolesih. Dopoldanski sprevod po trgu mora pokazati našo moč in našo zavednost.

Vsa prosvetna društva, oziroma župnije ter fantovski odseki videmske dekanije in Posavskega fantovskega okrožja so te dni prejeli okrožnice s podrobnimi navodili za tabor. Prosimo vse, da pohitijo z agitacijo za udeležbo na taboru. Nihče naj ne ostane ta dan doma! Može in fantje, žene in dekleta, vsi moramo pokazati, da se zavedamo važnosti našega gibanja današnjih dni. Prosimo vse, ki so prejeli vprašalno pošto, da na njo čimprej odgovorijo, da vemo računati vsaj s približno udeležbo na taboru, da bo mogoče tabor dobro pripraviti in po načrtu izvesti. — Bog živi!

*

Sv. Mohor pri Rogški Slatini. 12. julij je bil za nas res vesel in zelo živahen dan na naših Rodnah. Imeli smo mladinski tabor, ki je bil kljub slabemu vremenu dobro obiskan. Zastopane so bile župnije Rogatec, Sv. Peter, Sv. Ema in domača mladina, čuli smo res lepo petje in poučno-ganljive deklamacije.

DVA VELIČASTNA TABORA

Tabor v Mozirju

Zadnje nedeljo so se zbrali v Mozirju fantje in moške iz srednje Savinjske doline. Udeleženci so se pripeljali na okrašenih lojtrskih vozeh, na kolesih in večina jih je prišla peš.

Može in fantje, ki so prišli iz spodnje Savinjske doline, so pozdravili mozirski fantje pri kapeli sv. Miklavža na Ljubiji. Po pozdravnih besedah Mravljeta se je razvil sprevod v Mozirje.

Na težkih konjih je jezdilo 20 mozirskih fantov, za njimi je vozilo 80 kolesarjev, rudarska godba iz Velenja, fantje v narodnih nošah in krojih, naraščaj fantovskih odsekov in moške. V sprevodu so bili štirje prapori in več državnih zastav.

V Mozirju je bilo postavljenih v pozdrav osem mlajev, več slavolokov in hiše Mozirčanov so bile v zastavah. Na koncu trga pred župno cerkvijo je bil postavljen slavolok z napisom: »K božjemu soncu dvignimo srca!«

Okrog oltarja so se postavili fantje v krojih in z zastavami. Sv. mašo je opravil g. župnik Kroselj, prepeval je domači pevski zbor in igrala je vmes rudarska godba iz Velenja.

Pred cerkvijo je stala tribuna, okrog katere se je zbrala tritisočglava množica iz Mozirja in okolice.

Tisočere navzoče je pozdravil predsednik mozirskega Kat. izobraževalnega društva g. Remše, ki je povedal, da obhaja mozirsko prosvetno društvo 30 letnico. Po vzklikih kraljevi hiši, vladni in slovenskim voditeljem je dobil besedo g. Zorko Kotnik, šolski upravitelj iz Rečice ob Savinji, ki se je spominjal dela Kat. izobraževalnega društva v Mozirju. G. prof. Bitenc iz Celja je častital društvu k jubileju in ga je bodril, naj deluje še za naprej za Boga in domovino.

Nastopili so še razni govorniki in poslednji je bil g. Franjo Žebot iz Maribora, omenjajoč delo

svoje duše, in to sovraštvo je postalo še huje, ko je kmalu nato zvedel, da gozdar ni njegov pravi oče.

Pa tudi gozdar je od tega mal mrzel dečka in bi se ga bil najrajši iznebil — tem bolj, ker se tudi grofična ni več menila za otroka in je bila s plačili vedno bolj na dolgu.

Ko je bilo dečku devet let, je prišla nova sitnost. Župnik je ustanovil šolo in občina je sklenila, da morajo vsi otroci v šolo. Gozdar bi bil moral dečka tudi tja pošiljati in povedati bi bil moral, čigav je in odkod. Tega pa nikakor ni hotel.

Prav tisti čas so prišli v kraj komedijanti, ki so pri Fari razkazovali svoje vratolomne umetnije. Čeprav mu je gozdar prepovedal, je deček spet in spet letel na vas občudovat »umetnike«.

Nekega večera je gozdar ves divji od jeze šel za njim in ga je našel, ko se je pravkar podil s cirkuškimi fanti. Ko je deček srečal grozeči pogled svojega rednika, je ko veverica urno splezal v drevo in je od zgoraj zavpil:

»Ne boste me več topli. S komedijanti pojdem. V Boršt ne grem več.«

Gozdarju je udarila kri v glavo, da je posinela. Ali kmalu je spremenil lice ...

Mar ni prava sreča, da je tako nanoslo? Če vzamejo komedijanti dečka s seboj, se ga najlepše odkriža in vseh skrbi in sitnosti in jeze je konec ...

Poiskal je »mojstra« komedijantov in se nekaj časa z njim pogovarjal. Lahko ga je nagovoril, da je sprejel drznega in stasitega dečka, kajti že kar na prvi pogled mu je bil po volji.

Tako je prišel Anza h komedijantom, ki so že drugo jutro odrinili dalje po svetu.

Cenca se je vse dni in noči prejokala, ali nič drugega ji ni ostalo, ko da se je vdala; saj spremeniti ni mogla ničesar.

Vesela pa je bila grofična, ko je izvedela, da je otrok izginil s komedijanti. Poslala je še nekaj malega denarja; odtlej se ni več oglasila. Čez leto in dan je vzela grofa Javorskega ...

Več ko dvanajst let se je potikal »Janez Kresnik« s komedijanti po svetu okoli, naučil se je raznih umetnij in je postal prvak tega cirkusa. Na vided je bilo življenje mično in prijetno, v resnici pa prav potepuško in za lažnim bleščem se je skrivala beraška revščina. Od leta do leta je šlo na slabše, in ko jim je »mojster« od skrbi zbolel in kmalu umrl, so se komedijanti raztepli na vse strani.

Nekaj časa se je Anza klatil po svetu, potem se je vrnil v domači kraj, da bi tam našel dela in zaslužka.

V Črnem borštu je srečal čisto tuje ljudi, ki so mu povedali, da je gozdar, njegov rednik, že umrl, njegova žena Cenca pa se je preselila k sorodnikom v Dobrovlje.

ameriške vojaške oblasti število za orožje sposobnih moških na celem svetu. Brez enega milijona Kitajcev, katere sedaj vezbajo, je na celem svetu za vojaško službo sposobnih 55 milijonov 412.628 moških. Rusija razpolaga z 1 milijonom 540 tisoč aktivnimi vojaki in z 19.490.000 izvežbanimi možmi ter predstavlja največjo armado. Na drugem mestu je Italija, ki lahko mobilizira v enem dnevu 6.924.395 moških. Velika Britanija je na petem mestu s 384.780 možmi. Najmanjšo armado poseđa Švica.

OGLASI

v „Slov. gospodarju“ imajo

naiboljši uspeh!

(Dalje sledi)

naših katoliških organizacij in njihove zasluge za slovenski narod.

Popoldne je bila telovadna prireditev na prostem, kateri je prisostvovalo dobrih 2000 ljudi. Po telovadišču korakajočo četo 162 članov fantovskih odsekov je pozdravil g. prof. dr. Hanželič iz Celja.

Lepa prireditev je bila zaključena z navdušenim ploskanjem telovadcem.

Tabor v Škofji Loki

V Škofji Loki se je vršil zadnjo nedeljo tabor fantov in mož ob priliki proslave 40 letnice tamošnjega Prosvetnega društva, ki je ta dan slavilo tudi blagoslovitev novega prapora. pettisoč-

Novomašnikom — lepo darilo! Slovenski obrednik, brevir, mali misale, križ, kip, škropilnik, pridigarke knjige — vse to so trajni in najprikladnejši spominki. Največja izbira v Cirilovi Maribor-Ptuj.

glavi tabor je počastil g. notranji minister dr. A. Korošec, ban dr. M. Natlačen ter razni drugi odličniki.

Tabor je pričel s sv. mašo na Glavnem trgu, tej je sledilo slavnostno zborovanje in zaključena je bila izborna usp. prireditev s telovadnim nastopom.

Na škofjeloškem taboru je sodelovala vojaška godba tamošnjih vojakov-planincev.

Donesrečen polei ameriške letalke krog sveta.

Amelia Eahartova, ameriška letalka, se je podala s spremljevalcem Fredom Noonom na polei okrog sveta. Odletela je s severnoameriškega polotoka Florida v Holandsko Guajano, dalje ob braziljski severni obali skoraj do najvzhodnejše točke Brazilije, odkoder je poslala 6. junija pismo, v katerem je popisala svoje potovanje v letalu po morju in kopnem. Iz Brazilije je odletela preko južnega Atlantskega morja v Afriko. Iz San Louisa v afriški Senegaliji je letalka poslala opis potovanja 8. junija. Iz Chartuma v bolj severni Afriki je bilo odposlano njeno zadnje sporočilo 14. junija. V tem pismu pravi: »Danes, 14. junija, je nedelja. Prošlo nedeljo sem bila v Braziliji, in drugo nedeljo upam da bom v Avstraliji, ali pa še dalje.« Od 14. junija ni bilo od Eahartove nobenega pismenega sporočila. Z brezžično postajo, katero je imela na svojem letalu »Elektra«, je poslala v svet klice na pomoč odnekod z obširnega Tihega ocea-

na, kjer je morala iz neznanega vzroka pristati ali na morju ali pa na kakem majhnem koralnem otoku, katerih kar mrgoli v tamošnjem morju.

Kakor hitro se je razvedelo, da je pogumna letalka v nevarnosti, so odposlale Združene ameriške države 62 vojnih letal z veliko ladjo matico, da bi izsledila ponesrečeno. Razven omenjenega števila letal je odplulo na pomoč več ameriških vojnih ladij, ki so križarile po Tihem oceanu. Dne 14. julija, po 14 dnevnem brezuspešnem iskanju, so dobile ameriške bojne ladje nalog, naj ustavijo z 62 letali vred vsako nadaljnje poizvedovanje po zginuli letalki in naj se vrnejo v svoja oporišča in pristanišča.

Poizvedovanja so stala ogromne vsote, bila pa so zaman in ni več nobenega upanja, da bi našli letalko, ki je bila dobra znanka ameriškega predsednika Roosevelta in njegove rodbine. (Glej sliko v današnjem »Slov. gospodarju«!)

liš, S svojo pred dvema letoma umrlo ženo Terzijo sta živela v srečnem zakonu, v katerem sta vzgojila 12 otrok. Med temi so trije že v večnosti. Velikasten pogreb je pričal, kako je bil pokojnik priljubljen. Od odprtem grobu se je od njega z iskrenimi besedami poslovil domači g. župnik, pevec pa so mu zapeli žalostinko. Počivaj v miru, dragi Albert! Preostalim naše iskreno sožalje! — Umrila je tudi Genovefa Jurancic, roj. Lubec z Vitomarskega vrha. Smrt jo je rešila vsega trpljenja v tej solzni dolini. Naj počiva v miru!

Sv. Marko pri Ptuj. Gospodar življenja je poklical k sebi 10. julija ženo Ottilijo Bezjak, roj. Rožmarin. Umrila je, ker je želela biti mati ter izpolnjevati veliko in plemenito poslanstvo materinstva. Še mrtva mati vrši svoje poslanstvo, z njo v njenem naročju počiva njen sinček. Drugi novorojenček pa je v varstvu dobrega in zalujočega očeta-moža. Živela je v zakonu lepo zakonsko življenje le šestnajst mesecev. Usoda je hotela drugače in je podrla možu najmočnejši stebel njegovega življenja. Velika je bolečina, draga Tila, ob tako nenadni izgubi. Vsi, mož in srodniki in znanci Te zagotavljamo, čeprav Te žive ne bo več med nami, bomo nosili v svojih dušah spomin na Tvojo plemenito dušo. Mislili bomo na Te v pogosti molitvi.

Sv. Jurij ob j. ž. V Črnlci, župnija Sv. Jurij ob juž. žel., je umrl v 43. letu starosti ugleđen posestnik Martin Oset, p. d. Martinc. Zavrtna bolezen jetika je par let sem glodala na njem in ga 14. julija rešila hudih muk. Težko nam je povedati, kaj smo z njim zgubili. Kakor v hudi bolezni, je bil junaški tudi v življenju. Globokoveren, se tudi nikdar ni sramoval svoje krščansko mišljenje pokazati. Naročal je le krščanske liste in jih razširjal po svoji okolici. Bil je napram vsakemu odkritosrčen, srčno dober in pošten. Vsa okolica ga je spoštovala in zdaj žaluje za njim. Bil je izobražen, zelo razumen gospodar, ki so ga radi vpraševali za svet. Bil je tudi odbornik domače posojilnice in okoliške občine. Jasno, da je vedel, kje je v političnem življenju njegovo mesto. Bil je čist značaj, kakršnega je danes tako težko najti! Naravnost zgladno je prenašal hudo bolezen, skoro do zadnjega je prebiral spodbudne knjige in govoril, da ga je bilo užitek poslušati. Naj počiva v miru, domačim in vsem znancem pa naj ostane svetel zgled!

Sv. Peter pod Sv. gorami. K večnemu počitku smo 12. julija ob ogromni udeležbi pogrebcev spremili vzor matere Planinc Jožefo iz Trebč, ki je umrila v 85. letu starosti. Blaga pokojnica izhaja iz spoštovane Ulčnikove hiše, ki je dala sveti Cerkvi dva duhovnika, brata pokojnice, od katerih še živi č. g. Martin Ulčnik, upokojen župnik v Dolici. Rajnici, ki so jo dičile skromnost, delavnost in globoka vera, bodi ohranjen blag spomin. Počivaj v miru! Preostalim naše sožalje!

Makarska, Dalmacija. V tukajšnjem frančiškanskem samostanu je v Gospodu zatisnil oči 77 letni brat Justin Fraprotnik. Bil je doma od Sv. Petra v Savinjski dolini in je vstopil v frančiškanski red s 30. letom. V makarskem samostanu je vršil zgladno 46 in pol leta službo zakristana. Dobremu bratu Justinu bodi Vsemogočni, kateremu je tako zvesto služil toliko let in pristopal dnevno k sv. obhajilu, obilen plačnik!

Vse papirne potrebščine za razne prireditve, kot kreppapir, svileni papir, papir za rože, listje za rože, papirni servijeti, namizni prtji, papirni krožniki, tortenpapir — na malo in veliko — v Cirilovi Maribor-Ptuj.

Odprta noč in dan so groba vrata.

Sv. Peter pri Mariboru. V Hrenci pri Sv. Petru pri Mariboru je zatisnila v Gospodu zadnjo soboto, 17. julija, oči gospa Ana Kirar. Blagopokojna je bila dolga leta gospodinja rajnega šentpeterskega župnika in njenega brata g. Matēja Štraki. Vzgojila je z že rajnim dobrim možem dvoje odraslih otrok: g. Pepco, učiteljico, in sina znanega čebelarja in odličnega občinskega odbornika občine Košaki. Dobri Kirarjevi mami svetila večna luč, hčerki in sinu naše sožalje!

Jarenina. Pred dobrim letom je vrgla možganška kap našega dolgoletnega zvestega cerkovnika Janeza Fuks na bolniško posteljo, katere se ni mogel več iznebiti. Silno veliko je sirota pri-trpel in smo ga včasih na cesti slišali vpiti od bolečin. Z veliko ljubeznijo sta mu stregla njegov edini sin in sinaha ter so ga kratkočasili mali vnuki. Dne 19. julija zjutraj ga je rešila smrt dolgega trpljenja in gladovanja, ko zadnje dni ni mogel nobene jedi več prenašati. V torek popoldne smo ga pospremili k večnemu počitku na domače pokopališče, da je tam do sodnjega dne med njimi, kateri so ga ljubili in katere je še na mrtvaški oder hodil ogledovat. Pač cela župnija se je udeležila njegovega pogreba. Saj ga je spoštovala zaradi njegove natančnosti v službi in velike postrežljivosti proti vsem. Bil je pač mož jareninske marljivosti in pobožnosti, slovenjegoriške ljubeznivosti in šegavosti ter veli-

ke sposobnosti za vsakršno delo. Dolgo bo ostalo njegovo ime in delovanje v lepem spominu in bomo molili, naj njegova duša v miru počiva in večni raj zavživa!

Sv. Anton v Slov. goricah. Pred kratkim je po svojih 84 truda polnih letih svojega življenja zatisnila oči zgladna tretjerednica in članica ženske Marijine družbe Ida Nedeljko v Gornji Brenгови. Bila je že več let vdova in marsikateremu otroku babica. S svojimi prispevki je veliko pripomogla k družbenim zastavam za žene in dekleta, pa tudi za otroški Marijin vrtec, zato pa so jo tudi vse tri zastave z ogromno množico ljudstva spremljale na zadnji poti ter se njej globoko poklonile v odprti grob. Koliko dobrega je rajna v svojem življenju storila tudi za misijone, to ve le dobri Bog, kateri naj ji na onem svetu vse stotero poplača. Naj v miru počiva!

Sv. Andraž v Slov. goricah. Umrl je priden faran, skrben družinski oče Albert Rajšp, posestnik v Vitomarcih. Nihče ni mogel verjeti, da je nemila smrt pretrgala nit življenja temu blagemu možu. Še dan pred smrtjo je bil pri sv. maši zdrav in dobre volje. Pokojni Albert ni slutil, da mu bo že čez par ur gorela mrtvaška sveča. In ko je prišel domov, ga je zadela srčna kap, da je bil pri priči mrtev. Blagopokojni je bil veren član apostolstva mož. Zavzemal je tudi mesto občinskega odbornika za vitomarski oko-